

„Sveta Johanca“ pred so- diščem.

(1. Nadaljevanje*)

Johanca v Ljubljani in v Vodicah.

Predsednik: Kam ste šli od Marijinih devic na Reki? **Johanca:** Spravili so me v Ljubljano. Dobilo sem pisemo na škofa. V Ljubljano me je spremjal Može. Oddal me je v Ljubljani v škofiji in škof me je poslal župniku Žužku v Vodicah. **Predsednik:** Kako ste pa prišli v farovž? **Johanca:** Škof me je spravil k župniku! Župnik me je pripeljal v Ljubljano k škofu, nato se je odpeljal. V Ljubljani so me preiskali. Po preiskavi dr. Dolšaka so me poslali zopet k župniku. Verjeli mi niso in trdili, da sem bolana. Kljub temu pa je župnik, ki je dvomil od začetka, začel verovati, posebno še, ker me je poslal škof in so me priporočili taki visoki gospode. Naval ljudi k meni je naraščal in župnik mi je odkazal posebno sobo s posebno strežnico, kjer sem ponavljala Kristusovo trpljenje. Prepovedal pa mi je jemati denar. — V Vodicah se je začelo v farovžu kmalu živahno življenje. Ljudje so hodili trumoma v farovž, in župnik je moral postaviti pred vrata hlapca ali deklo, ki sta spuščala ljudi v skupinah k svetnici. Sleparija je ljudstvo tako nesramno, da je škandal za sedanj čas in sedanje razmere. Kako je goljufala in koliko je napravila lahkovernim ljudem, ki so bili še bolj potrjeni v veri, ker so se godili čudeži vprito župnika in z vedenostjo škofa in drugih cerkevnih dostojanstvenikov, škode, bodo povedale priče same.

Razkrinkanje svetnice.

Salezijanec Valjavec je dvomil o resnici Johanci in župniku. Čudno se mu je zdelo, da niso pustili v sobo nikogar, dokler ni ležala Johanca že preoblečena v postelji zamaknjena in že krvava na glavi. Valjavec je hotel iti prej v sobo, toda Johanca ga ni pustila. Vstopil je z drugimi v sobo in prisostvoval zamaknjenju. Ljudje so strmeli in vpraševali Johanco po svojih mrljih. Drugič, to je bilo še isti dan — je dovolila Johanca, da ja vstopil preje. Ko je vstopil, je bila pač že v postelji, toda še nič krvava. Začeli so jo viti krči, Johanca je potegnila odejo naenkrat do glave in jo vrgla hiroma zopet na prsi. In že je bila krvava na glavi. To je napravila tako hitro in spretno, da ni nihče nič opazil. Samo neka gospa je videila, da je imela Johanca neko osmljivo stvar v roki. Valjavec je prašal Johanco kaj je imela v roki. Johanca je bila luda in je trdila, da nima ničesar v postelji. Zamaknila se je nato že enkrat. Stopil je k postelji in potegnil nenadoma raz svetnico odejo. Med nogami se je pokazala precej velika črna steklenica. Valjavec ji je moral iztrgati iz rok. Johanca je bila strašno huda in je rekla, da je nabirala kri za svojo sestro, da jo nese na grobove. Nato je ušla v drugo sobo. Pod srajco je imela skrite še škarje in verigo. S škarjami je prezerala vedno srajco na prsih, da je napravila Kristusovo rano in pa nogovice na nogi, da je okrvavila noge. Z verigo pa si je delala umetne utiske na rokah, kot bi bila uklenjena.

Priča.

Zanimive in značilne so izpovedbe nekaterih prič. V obtožnici je navedenih 71 prič, toda zaslišani niso bili vsi.

Kri.

Kri je dobivala Johanca na več načinov. Hodila je po njo v Ljubljano. Farovški hlapec Anton Zupan jo je pripeljal kakih desetkrat k Figovcu v Ljubljano. Hlapec ni čkal Johance, kajti ta se je vrnila pozno in je prinesla s sabo vedno kak večji zavoj. V rokah je nosila torbico. Dalje sta ji nosila kri neka Marija Gobanc in pa Marija Punčuh. Johanca je jemala vedno samo lepo redko kri. Najljubša ji je bila telečja. Meta Merše, služkinja v Ljubljani v samostanu, doma iz Vodic, pove, da ji je umrl nedavno v Vodicah njen brat. Naenkrat pride k nji Johanca in ji pravi med drugim: Prišla

sem k vam, Meta, vaš brat je prišel k meni, v vicah je in strašno trpi, pomagajte mu. In žena je radovoljno pomagala. Johanca ji je predpisala 7032 rožnih vencev, 2022 obhajil in 22 maš po dve kroni. Rožni venci in obhajila se seveda lahko naroče za plačilo druge, za maše pa je dala prevarjena žena Johanci dobrotnici 50 kron, z naročilom, da jih nese k Salezijancem, in 10 kron za trud. Johanca se je napotila proti Salezijancem. Na poti je izgubila 40 kron, z 20 kronama pa se je vrnila rajše domov... Ivana Skok, dekla, Johanco, svetnico, pozna. — **Predsednik:** Samo sedaj ni več sveta. — **Priča:** Morda bo pa še postala? Skok, ki je z Johanco v tretjem kolenu v sorodstvu in strašno nerada in nerodno priseže, pravi, da je gledala Johanco, kako strašno je trpela za grešnike. Dala ji le samo 15 kron, veliko denarja pa je nabrala za Johanco pri drugih kot njena posredovalka. — **Predsednik:** Glejte Johanca, kako ste ljudi za norca imeli in jih gojufali! — **Johanca:** Jaz sem dosti molila. Zanimaliv je slučaj, kako je hotela opearhati neko Marijo Galjarjevo pri Šent Vidu. Že omenjena priganjačica Ivana Skok je sestrična te žene. Brez povoda ji nekoč reče: Glej, jaz skrbim tudi za dušo tvojega ranjega moža. Sveta Johanca ga je videla, da trpi v vicah. Če hočeš, ga lahko rešiš. Johanca ji je naročila zopet en regiment roženkrancev in obhajil ter kar 95 maš po dve kroni. Žena je dvomila, da bi mož celo toliko potreboval in je prašala domačega župnika za svet. Ta ji je odsvetoval denar izročiti.

Tako je naročevala svetnica molitve in uvaže na raznih krajih, kakor pri Salezijancih, v Vodicah, v Repnjah in drugod. Nekaj je zaslužila pri tem Johanca, največ pa so dobili duhovni, ki so bili lahko veseli, da so imeli tako izvrstno prazniteljico ljudskih žepov. Neka Marjeta Cedilnik je prosila Marijo Stucinovo, da naj vpraša Johanco, koliko potrebuje njen oče v vicah. Johanca je odredila 69 roženkranjev, celo kopo psalmov za duše v vicah in 13 maš. Cedilnikova je maše plačala... Marija Stucin se je dala goljufati od Johance in je postala v tem slučaju posredovalka. Znala se ji je tako prihliniti, da ji je dejala in posredovala za njo za obleko. **Predsednik:** Ali bi ji bili kaj dali, če bi bili videli, kako vse gojufa? — **Priča:** Ne. **Predsednik:** Zakaj ji niste rjuhe potegnili s postelje? — **Priča:** Če bi bila to vedela, kar sedaj, bi ji jo bila nad glavo zavezala.

Matevž Stucin: Bili smo pri svetnici, Johanca je trpela in šivila. In zvili jo je krč in zastokala je. Začul se je tajinstveni glas v sobi: Zdaj jo bodo bodli, sedaj jo bodo na križ pribili itd. Ostala je nezavestna skoro dve uri. Župnik je pozval navzoč, naj preiščajo posteljo, če ima Johanca kaj v nji, toda tega si ni upal nihče storiti.

Marjana Dolničar, Šivilja in trgovka v Vodicah. **Predsednik:** Johanca, ta vam je tudi ljudi priganjala? **Johanca:** Saj jih je ta največ priginala. Ta je doživel pri nekem zamaknjenju neprjeten slučaj. Johanca je trpela. Klicala je Aiuto, Aiuto, rabljeni so že tukaj, djala je noge navskriž in postale so krvave. In zopet je klicala Johanca, prebodli me bodo, križ mi nalačajo, pomagajte mi. V tem trenotku je hotela Dolničarjeva pogledati na prsa svetnice. To pa svetnici ni bilo več in kljub globokemu zamaknjenju se je nadomoda prebudiла in udarila ženo po nosu tako, da si je vlila kri. Po predstavi ji je rekla Johanca, da je le rablja udarila. — Johanca je tudi zelo rada pila. Rekla je večkrat, da je imela na Reki, ko se je zbruhatala, pri sebi vse polno pijače, v Vodicah jo pa nima nič.

Župnik in kaplan sta Johanco vsak dan obhajala. — **Predsednik:** Ali ste bili res vsak dan pri sv. obhajilu. — **Johanca:** Ja! — **Dražni pravdu:** Ali ste res imeli svetel križ na jeziku. — **Johanca:** Župnik in kaplan sta rekla, jaz ga nisem videla. — Johanca je dejala ljudem tudi svetinice in podobice z napisom: Se priporoča v molitev Ivanka Jerovšek. — Zanimalivo je tole: Neža Kosec je dobila od Johance naročilo, da manjka dušam njenih sorodnikov v vicah 778 rožnih vencev, 30 obhajil, 26 maš, 8 maš na Šmarni gori in še vsak dan

po dva rožnavenca. Žena je izročila opravilo obhajilov Marijanšču, kjer so obhajali v ta namen revne otroke, za kar je poslala Marijanšči tri žaklje krompirja po 10 kg. Tako je pomagala Johanca in nalaganjem in prodajo obhajil tudi Marijanšču. Največja svinjarja pa je bilo razpečavanje krvave vode, v kateri je ožemala in prala farovžka perica Neža Travn Johanično krvavo perilo. To vodo so rabili ljudje za čudežno zdravilo in so se s to svinjarijo mazali in so jo celo pilo.

Značilne so še sledče izpovedi Johance in nekaterih prič: **Predsednik:** Ali ste veliko krv kupili enkrat? **Johanca:** Da, kolikor sem jo dobila. **Predsednik:** Toliko, da ste jo imeli včasi za cel mesec? **Johanca:** Ja. **Predsednik:** Ali vas ni veste pekla, ko ste videli kakšna grdbobja je to, kako svet farbate in se norčujete iz Boga? **Johanca:** Ni sem imela greh, ker so mi duhovniki spovedniki rekli, da ne smem nehati. Dalje je Johanca navedla v dokaz, da je res hotela nehati, tudi to, da se je peljala, ko je zvedela, da ima škof v Smledniku birmo, k škofu v Smledniku in ga je prosila, da naj da vsaj v časopise, da ne bodo ljudje več k nji hodili, češ da je ona že vsega sita. Škof ji je to obljubil. Brala je nato vsak dan liste, toda škof ni držal obljube. Nato je šla k škofu v Ljubljano in ga ponovno opozorila na njegovo obljubo. Škof ji je na njeno prošnjo odvrnil: „Sedaj je že takodaleč, pa naj hodijo, včasih palenuca“. Johanca pravi dalje, da je prosila tudi župnika s povzdignjenimi rokami, da naj jo pusti vun in naj ne pusti ljudi k njej. **Predsednik:** Zato vas niso pustili vun, ker bi bili zunaj še več gorja napravili. Johanca: (smeje) Ni res! Zanimiva je izpoved župnika iz Vodic: Ko je mati osumljenke umrla leta 1905, izročila je na smrtni postelji svoje otroke, med njimi tudi osumljenko, moji oskrbi, na kar sem tudi v resnici skrbel, da sem za nje dobil kakšno službo. Po mojem posredovanju vstopila je osumljenka pri Benediktinkah na Reki kot dekla ter sem dobival vedno o njej zelo dobra poročila. Pred Božičem lanskega leta pa se je naenkrat slišalo, da se kažejo na telesu osumljenke čudeži, in naš škof si je ogledal „trpljenje“ osumljenke. Škof mi je potem pisal, da je „trpljenje“ sam videl in mi je naročil, naj vzamem osumljenko k sebi v Vodice, da se ne bode v svojem „trpljenju“ po tujih hišah klastila. V resnici je prišla potem osumljenka nekega dne v spremstvu škofove nečakinje k meni, nakar sem jo sprejel v svojo hišo, istočasno sem pa pisal škofu, naj se da osumljenka po zdravnikih preiskati, da bom vedel vsaj, kaj sem vzel pod svojo streho. Peljal sem jo potem v Leonče, vsled zdravniške preiskave, po naročilu škofa pa sem jo potem moral peljati v škofijo, kjer jo je škof hotel pustiti preiskati po zdravniku dr. Doljsaku. Pri preiskavi nisem bil navzoč, pač pa mi je škof dne 18. januarja leta 1906 poročal, da jo je dr. Doljsak natančno preiskal in da vkljub krvavenju ni mogel najti nobenih ran. Istočasno mi je škof tudi pisal, naj jo vzamem nazaj, kar sem tudi storil. Začetkom sem sam precej dvomil o nadnaravnosti osumljenkinega trpljenja, vsled tega pa, ker se mi je od strani škofa in osobito od strani več resnih in poštenih mož iz Reke poročalo, sem slednjič sam popolnoma verjel, da se tu gre za takozvano „stigmata“. V tej svoji veri me je podpirala okolnost, da se je mnogo od tega, kar sem bil čital o teh „stigmata“, tudi pokazalo pri osumljenki, ki je tudi bila sicer precej pridna in marljiva in je sploh celi dan molila.

Ko se je izvedelo o trpljenju osumljenke, je nastal naenkrat velik naval ljudi, ki so jo hoteli videti v njenem trpljenju. Začetkom sem hotel ljudem braniti, kar se mi pa ni posrečilo, vsled česar sem osumljenko dal v posebno sobo s posebno postrežnico. Istočasno sem pa tako osumljenki kakor tudi mojim uslužencem strogo prepovedal od ljudi jemati denar ter osumljenka tudi v moji navzočnosti denarja nikdar vzel nisem. Tudi nikdar nisem slišal da bi osumljenka vzel kak denar, pač pa sem bil navzoč, ko je osumljenka denar, ki se ji je ponujal, odklonila. Tuji v moji navzočnosti ljudem nikdar ni ničesar povedala o njihovih ranjih ter tudi nikdar naročila, naj plačajo za maše. Če je v resnici kaj

takega storila, je morala storiti v moji nenažnosti, k čemur priponim, da sem pač bil velikokrat navzoč pri njenih ekstazah, pač pa ne ves čas.

(Konec sledi.)

Trgovina z orožjem, c. k. zaloge smodnika
LECHNER u. JUNG, GRADEC, Sporgasse 1
priporoča po fizičnih cenah kot najboljše orožje za branitev avtom. zepne pistole, precizno pristreljene v zistemih "Browning", "Steyer", "Mauser" in "Bayard". Revolvi v najbogatejši izbiro že od K 50 naprej. Flöber-puške in karabineri, dvočerne Lancaster-lovske-puške od 36 K naprej. Patrone, ovitke patronov itd. Cenik zastonj in franko.

za take, ki so plešasti in nimajo brade.

Elegantno rast brade in las zamore se tekom 8 dñij z rabo Cara lasnega balzama povrči. Ta balzam prinese lase in brado vseh plešastih in redko z lasmi oseb v rast.

Cara je najboljši izdelek moderne znanosti na tem polju in je priznan kot edini balzam, ki zamore res lase in brade (tudi pri starcih) povrči.

Cara lasni balzam se vsled tega tudi od vseh mladih in starih gospodov in dečkov celem svetu rabi.

Cara pripelje izumrle lasne papile zopet v rast in sicer po rabi malo dni in do se vsled tega v tako kratkem času kreplja rast las. Za neškodljivost se garantira!

Ako to ni res, plačamo

1000 kron netto

vsem osebam, ki so plešaste, brez brade ali redko obraščene in ki so Cara balzamom uspeha širi tedne dolgo rabile.

Mi smo edina tvrdka, ki zamore kupecem tako garancijo ponuditi.

Gospod Josef Silhany piše:

Velecenjena firma!

Ker je moj prijatelj z Vašim balzamom tekom 3 tednov lepo rast brade dosegel.

Z velespostovanjem
Josef Silhany, Erzbischofsva, Ogrska.

Obs. diskretni zavoj.

prosim, da mi pošljete en paket Cara à 6 kron po povzetju.

Cara-Haus, Kopenhagen.

Za mi poslani zavoj Cara zahvalim se iskreno. Rabim zdaj Vaše lasno sredstvo tekom 12 dñij in sicer z dobrim uspehom moji lasi ne izpadajo, marveč postajajo debelejši in težji; tudi niso tako malo rasli, odkar sem pričel Vaš lasni balzam rabiti. Ta moja brada postane brezivomno krepkejša kakor preje. Jaz sem že mnogo lasnih sredstev poizkusil, a brez uspeha, in zahvaljujem Vas torej iz vsega srca za Vaše krasno lasno sredstvo. V bodoče boste to sredstvo vsem priporočati, ki imajo ranj rabe. Z najboljšo zahvalo ostajem Vas

O. V. M. Copenhagen.

Cara daje lasem in bradi svitli, valjčkom podobni izgled in padajo lasi potem lahko in mehko. Ra

pošilja se proti naprej-plačilu ali povzetju po celem svetu, ako se piše na največjo špecialno trgovino.

En zavoj Cara stane 6 kron, dva zavoja 10 kron.

Cara-Haus, Kopenhagen 283., Dansko.

(Pisma treba frankirati s 25 vinarji, poštne karte pa z 10 vinarji).

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mesta Ptuj

Ravnateljstvo.

Nagrobne vence

po ceni od 4 K do 5.—,
6.—, 7.—, 8.— in 10.—
priporočata v najboljši
Izvršitvi

brata SLAWITSCH, Ptuj.

Vstanovljena
leta
1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
štano - hranilnič-
nem uradu.

Mestni de-
narni zavod.

priporoča se glede vsakega med
hranilnične zadeve spadajočega
posredovanja, istotako tudi za
posredovanje vsakoršnega posla
z avst. ogersko banko. Strankam
se med uradnimi urami
radovoljno in brezplačno vsaka
zadeva pojasni in po vsem
vstreže.

Vstanovljena
leta
1862.

Občenje
z avst. ogersko
banko.

Ravnateljstvo.

Giro-konto pri
podružnici avst.
ogerske banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob
delavnikih od
8—12 ure.

Neprijetne lasi

v obrazu, na rokah, odpravi tekom 5 minut
dra. A. RIX odstranjevalec las,
gar. neškodljiv, zanesljivi uspeh, ena doza za
4— zadostuje. Pošlj strogno diskretno.

Kos. dr. A. RIX laborat. DUNAJ, IX., Burgasse 17/K.

Zaloge v Mariboru: lekarna pri „angeli varuhu“, lekarna „Marija pomagač“ in parfumerija Wolfram, v Ljubljani lekarna pri „datem jelenu“, v dřavi A. Kauč in Adria „Drogerie.“

Mladenci, zmožni nemščine in sloven-
ščine, ki iščijo
učne prostore,
tako pri rokodelskih mojstrih (obrtnikih),
kakor pri trgovcih, oglasišo naj se pri sledečih načelnikih podružnic „Deutscher Lehr-
herrenbund“:
za Ptuj pri g. Konrad Nekola; za Maribor
pri g. Ernst Eylert; za Celje pri g. Karl Mörtl;
za Ormož pri g. Stefan Brodar.

Poljubite zahtevati vzorec!

Barhanti, flaneli, modno sukno, opreme (Ausstattung)
platno, damast, kanafla itd. vse novosti, ki jih franko razpošilja
najbolje poznana razpošiljalna hiša

V. J. Havliček & brat, Podebrad (Češko).

Tudi razpošiljam 1 zavoj 40 m restov od zimskih in poletnih
pralnih štofov sortiranih po širokosti 1 do 8 m za samo 18 kron
franko po povzetju. Priložnostni nakup! Enorma cena!

Karl Kasper

trgovina z mešanim blagom in zaloge smodnika

PTUJ

priporoča svojo bogato zalogu

špecerijskega blaga,

zukovih polen za kurjavo, nadalje smodnika
la bo in razstrelbe, cindžnore, dinamit ter
predmete municie za lov kakor patrone, kap-
seljne, šrot itd., nadalje glavno svojo zalogu
v umetnem gnoju za travnike, njive in vinograde
i. s. Tomažovo moko, kajnit, kalijevo sol itd. po
najnizjih cenah.

Posebno priporočamo

veliko trgovino Johann Koss, Celje

na kolodvorskem prostoru

zaradi njene solidnosti, nizkih cen in velikega izbira, kjer se s samo dobrim blagom postreže; tam se vse dobri, kar
kmet le potrebuje, naj si bode manufaktурно blago, gotovih oblek za moške, ženske in otroke,
klobuke, čevlje, sploh obutalo, štrikane in šifonaste srajce, kravate, otročje vozičke, na-
grobne vence in trakove, z eno besedo vse.